

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanému **Ing. M. S. a spol. pre trestný čin podvodu** podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. júla 2009 v Bratislave o odvolaní Krajského prokurátora v Košiciach proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 16. marca 2009, sp. zn. 7T 8/05, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 **sa** odvolanie krajského prokurátora **z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Ing. M. S. a I. K. uznaný za vinného z pokračovacieho trestného činu podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. augusta 1999 (ďalej len Tr. zák.), obžalovaný L. P. z pokračovacieho trestného činu podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a obžalovaný J. M. z pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 205 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. čiastočne v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti skutkovej vety napadnutého rozsudku.

Za to krajský súd uložil obžalovanému Ing. M. S. podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. augusta 1999 trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. augusta 1999 mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 (piatich) rokov.

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. augusta 1999 mu uložil aj peňažný trest vo výmere 1 500 € (tisícpäťsto eur). Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. augusta 1999 pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil mu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov.

Obžalovanému I. K. krajský súd uložil podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 2, § 40 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, ktorého výkon mu podľa §§ 58 ods. 1 písm. a), 59 ods. 1 Tr. zák. odložil na skúšobnú dobu 5 (päť) rokov. Zároveň zrušil výrok o treste uložený predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu v Lučenci, sp. zn. 3T 213/2005, z 1. februára 2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. **5To/59/2007**, zo dňa 27. februára 2008, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 30 (tridsať) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na tomto mieste je potrebné poukázať, že došlo k zjavnej nesprávnosti pri vyhotovovaní rozsudku, nakoľko správne malo byť uvedené, sp. zn. **5 To 95/2007 a nie 5 To 59/2007**, čo bude potrebné napraviť opravným uznesením.

Taktiež mu podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. uložil aj peňažný trest vo výmere 1 500 € (tisícpäťsto eur). Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. augusta 1999 pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil mu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov.

Obžalovanému L. P. podľa § 250 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák., § 35 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny. Podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výroky o treste a spôsobe ich výkonu v rozsudku Okresného súdu v Lučenci, sp. zn. 3 T 137/01, ktorým bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov nepodmienečne, v rozsudku Okresného súdu v Lučenci, sp. zn. 3 T 6/01, ktorým bol uložený trest odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov, ktorého výkon bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu jedného roka, v rozsudku Okresného súdu v Lučenci, sp. zn. 3 T 121/06, ktorým bol uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov a v rozsudku Okresného súdu v Lučenci, sp. zn. 2 T 213/07, ktorým bol uložený trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov nepodmienečne ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému J. M. podľa § 250 ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, ktorého výkon mu podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. odložil na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Zároveň krajský súd podľa § 229 ods. 1 Tr. zák. poškodenú stranu – D. odkázal s ich nárokom na náhradu škody na konanie o veciach občiansko-právnych.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie krajský prokurátor v Košiciach voči výrokom o uložených trestoch u obžalovaného Ing. M. S. a obžalovaného I. K..

Krajský prokurátor v dôvodoch svojho odvolania, ktoré smerovalo u obžalovaného Ing. S. a K. proti výroku o treste, poukázal na to, že ustanovenie § 40 ods. 1 Tr. zák. nenamieta, avšak obžalovaným mal byť uložený iný druh trestu a aj peňažné tresty boli uložené mierne vzhľadom na spôsobenú škodu. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil krajskému súdu, aby ju znova prejednal a rozhodol.

Zástupca generálneho prokurátora na verejnom zasadnutí navrhol vyhovieť odvolaniu krajského prokurátora .

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 254 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že odvolanie krajského prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o vine obžalovaných Ing. S., K., P. a M., bol skutkový stav zistený správne, v súlade so zásadou uvedenou v ustanovení § 2 ods. 5 Tr. por. a opieral o dôkazy vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a v vyhodnotení podľa zásad uvedených v § 2 ods. 6 Tr. por. jednotlivo i v ich súhrne.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 125 Tr. por. krajský súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenie i na právne posúdenie konania obžalovaných sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

K odvolacím námietkam prokurátora treba však uviesť, že použitie ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák. aj u obžalovaných Ing. S. a K. je adekvátne. Obžalovaní začali páchať prejednávajú trestnú činnosť v r. 1997, teda v dobe keď mal obžalovaný Ing. S.

33 rokov a K. 35. V súčasnosti majú 45 a 47 rokov. Od dokonania trestného činu uplynula viac ako desaťročná doba, pričom treba prihliadnuť aj na určitú nedôslednosť zodpovedných pracovníkov príslušného daňového úradu, ktorí podozrivé nadmerné odpočty DPH zistili až po troch rokoch, čo malo prirodzene vplyv na výšku spôsobenej škody i dĺžku konania.

Aj keď uloženie podmiennečných trestov odňatia slobody aj s maximálnou skúšobnou dobou, spolu s peňažnými trestami, by sa mohli javiť ako mierne tresty, nemožno ich považovať za neprimerané v zmysle ustanovenia § 258 ods. 1 písm. e/ Tr. por.

Krajský súd si doplnil osobné relácie ohľadom obžalovaných, vrátane doplnených odpisov z RT, pri stanovovaní výšky peňažných trestov prihliadol predovšetkým na výšku spôsobenej škody, ktorú budú musieť obžalovaní uhradiť.

Ukladanie nepodmiennečných trestov odňatia slobody by po uplynutí viac ako 10 ročnej dobe, s prihliadnutím na možnosti nápravy a prevýchovy oboch obžalovaných, bolo výlučne represiou.

Takto uložené tresty, ktoré zohľadnili dĺžku konania, znemožnia obžalovaným, aby sa domáhali odškodnenia za porušenie práva na rýchly proces či už na Ústavnom súde Slovenskej republiky alebo pred Európskym súdom pre ľudské práva.

Odvolací súd je presvedčený, že aj tresty uložené krajským súdom splnia svoj účel tak z pohľadu generálnej ako aj individuálnej prevencie, keďže preventívna účinnosť netkvie predovšetkým v prísnosti trestu, dôležitejší je stupeň pravdepodobnosti, že trestný čin bude odhalený a páchatelia zákonne potrestaní.

Z vyššie uvedených dôvodov považoval Najvyšší súd odvolanie prokurátora za nedôvodné a zamietol ho podľa § 256 Tr. por.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 15. júla 2009

JUDr. Peter H a t a l a , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová